

Nijmegen, 3 september 2020

Als hondenliefhebber – in het bijzonder liefhebber van jachthonden – teken ik ernstig bezwaar aan tegen het voornemen om het gebruik van stroomstoot apparatuur bij honden ongenueanceerd te verbieden.

Bij oordeelkundig gebruik van deze apparatuur wordt aan de hond noch op korte, noch op lange termijn pijn of letsel toegebracht of de gezondheid of het welzijn van de hond op lange termijn benadeeld.

In de Toelichting bij het ontwerp wetsvoorstel wordt anders beweerd met een beroep op wetenschappelijk onderzoek. Als ik het goed zie ligt aan dit onderzoek in belangrijke mate ten grondslag het onderzoek van Matthijs B.H. Schilder en Joanne A.M. van der Borg: *Training dogs with help of the shock collar: short en long term behavioural effects* uit 2003 van de Veterinaire Faculteit te Utrecht. Latere onderzoeken gaan veelal uit van de systematiek en de resultaten van dit onderzoek.

Correct gebruik van stroomstootapparatuur is uitgebreid beschreven. Ik wijs hier naar de publicatie van J. P. Koumchasky: *Les collier se dressage*, uit 1998/2007, ISBN978-2-35191-019-1. Hun verslag oogt indrukwekkend, maar Schilder en Van der Borg geven in hun verslag geen blijk van kennis van het correcte gebruik, laat staan van gemelde publicatie.

Zij hebben landelijk gespreid een aantal succesvolle trainers van politiehonden geselecteerd. Dat deze trainers succesvol waren, betekent uitsluitend dat zij een aantal goed bruikbare politiehonden hebben afgeleverd, maar niet dat zij op correctie wijze de stroomstootapparatuur hanteerden. De onderzoekers melden dat zij die trainers geen instructies hebben gegeven, noch over het gebruik, noch over de kracht of de duur van de te geven stroomstoten.

Een van de eerste instructies van Koumchasky is om de kracht van de stroomstoten niet groter te maken dan strikt noodzakelijk; zie t.a.p. pag. 26.

Of de deelnemende hondentrainers inderdaad een stroomstoot van minimale kracht gebruikten, valt te betwijfelen, want de controlegroep werd ook fiks aangepakt.

De voor het onderzoek gebruikte honden waren politiehonden in opleiding. In welk stadium die opleidingen zich bevonden wordt niet gerapporteerd. Een 0-meting wordt niet vermeld.

Koumchasky gaat uit van een jonge hond/pup die aan het begin van zijn opleiding staat.

Een hond een oefening laten doen die hij al beheerst en dan toch een stroomstoot geven van onbekende kracht, brengt de hond in verwarring en zal negatieve gedragsconsequenties hebben.

Het onderzoek kan daarom de algemene conclusie dat het gebruik van stroomstootbanden een negatief effect heeft op honden niet dragen. De conclusie kan slechts zijn dat het gebruik van stroomstootapparatuur in dat onderzoek op de betreffende honden een negatief effect had.

Helaas wordt de stroomstootband vaak gebruikt als middel tot correctie of bestraffing. Dat is onjuist; het is een middel om met de hond te communiceren en zijn aandacht te vragen. Blijkens de Toelichting heeft de Nederlandse Vereniging voor Instructeurs in Hondenopvoeding en -opleiding verklaard dat zelfs ervaren trainers niet eenduidig in staat zijn exact het juiste moment van het toedienen van een prikkel te kunnen bepalen. Dit geeft aan dat ook die vereniging de stroomstootband eerder ziet als een middel om te straffen of te corrigeren dan om te communiceren.

We praten over dierenwelzijn, maar wat als een jachthond in het buitengebied een haas opdoet en deze hetzt en daarbij een (snel)weg oversteekt met alle risico's voor een botsing met een auto, motor, fietser iod? Dan worden we geconfronteerd met (letaal) letsel van de hond en mogelijk letsel van een of meer personen, daargelaten de mogelijke materiële schade. In een dergelijke zich vaker voordoende situatie kan een stroomstootje de hond redden. Dat is zijn welzijn.

Onder 2 in de IAK-vragen wordt gemeld dat er overleg is geweest met diverse organisaties. Niet wordt gemeld wat de uitkomst van dat overleg was. Daarmee wordt gesuggereerd dat al die organisaties instemden met de voorgenomen wetswijziging. Het wekken van deze suggestie vind ik niet naar behoren. Mij is bekend dat de KNJV tegen deze wetswijziging is.

Ook de verwijzing uitsluitend naar Noord-Rijnland Westfalen is suggestief. In Schotland heeft ook een een verbod gegolden maar dat is voor de training van schaareshonden (Border Collies) opgeheven omdat het een goede training van deze honden te zeer bemoeilijkte.

Mr. J.J.M. ten Berge, Sterreschansweg 68, 6522 GS Nijmegen. Mobiel: 06 50465027